

Republika Hrvatska
Općinski sud u Čakovcu
Čakovec, Ruđera Boškovića 18

Poslovni broj Pn-121/2024-53

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu, po sutkinji toga suda Jasni Vehtersbah-Stojan, a na prijedlog više sudske savjetnice Irene Hoblaj, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Goričanca, Vrhovljan, Vrhovljanska 5, OIB: 78486099272, zastupan po punomoćniku Josipu Pintariću, odvjetniku u Čakovcu, protiv tuženika Hrvatski ured za osiguranje, Zagreb, Martićeva 71, OIB: 38922958547, zastupan po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda mr.sc. Dušanka Kuharić, Dejan Kuharić i Melita Kuharić, odvjetnicima u Ludbregu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave 8. travnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno uz punomoćnicu Mateju Pehardu, odvjetnicu u odvjetničkom uredu Josipa Pintarića, odvjetnika u Čakovcu, te punomoćnika tuženika Dejana Kuharića, odvjetnika u Zajedničkom odvjetničkom uredu mr.sc. Dušanka Kuharić, Dejan Kuharić i Melita Kuharić iz Ludbrega, 8. svibnja 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e:

I. Nalaže se tuženiku Hrvatski ured za osiguranje, Zagreb, Martićeva 71, OIB: 38922958547, isplatiti tužitelju Ivanu Goričancu, Vrhovljan, Vrhovljanska 5, OIB: 78486099272, iznos od 938,85 eura (devetsto trideset osam eura i osamdeset pet centi), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja, odnosno od 8. svibnja 2026. pa do isplate, po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II. U preostalom dijelu, u iznosu od 4.061,15 eura (četiri tisuće šezdeset jedan euro i petnaest centi), te u dijelu u kojem tužitelj traži isplatu zakonskih zateznih kamata na

dosuđeni iznos tekućim od 26. siječnja 2023. do dana presuđenja, tužbeni zahtjev se odbija.

III. Nalaže se tužitelju Ivanu Goričancu, Vrhovljan, Vrhovljanska 5, OIB: 78486099272 da tuženiku Hrvatski ured za osiguranje, Zagreb, Martićeva 71, OIB: 38922958547 nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 640,00 eura (šesto četrdeset eura) u roku 15 dana.

Obrazloženje :

1. Tužitelj je protiv tuženika 22. studenog 2024. podnio tužbu u kojoj navodi kako je 04.09.2022., u 11:45 sati, na autocesti A3 – dionica prometni čvor Buzin – prometni čvor Kosnica, općina Velika Gorica, tužitelj sudjelovao u prometnoj nesreći zajedno sa svojom suprugom Terezijom Goričancem u osobnom vozilu reg. oznaka ČK937JD, a koju je prouzročio Ljubomir Jelić, svojim osobnim vozilom, reg. oznaka CELL410 (SLO). Tužiteljevo osobno vozilo je vrste m1, marke i tip vozila: Mercedes – Benz, klasa GLC, godina proizvodnje 2018.g. Osobno vozilo Ljubomira Jelića je u trenutku prometne nezgode bilo osigurano kod Zavarovalnice Sava d.d., broj police: 000671-5822104. S obzirom na to da se predmetna prometna nezgoda dogodila na području Republike Hrvatske, tužitelj je podnio zahtjev za naknadom štete na svojem vozilu Sava osiguranju d.d., kao ovlaštenom predstavniku Zavarovalnice Sava d.d. Ovlašteni predstavnik je zahtjev tužitelja smatrao pravno osnovanim, te je 03.10.2022., tužitelju dostavio ponudu vezano uz naknadu štete povodom prometne nezgode u iznosu od 4.134,58 eura. Tužitelj je 10.10.2022., putem svog punomoćnika podnio prigovor na predmetnu ponudu i poziv na dopunski izvid štete. Ovlašteni predstavnik je takav prigovor tužitelja uvažio, te je isti izvršio dopunski izvid štete i dostavio novi prijedlog nagodbe tužitelju, te pozvao tužitelja na dostavu računa popravka, a kako bi isti mogao isplatiti cjelokupnu razliku za nastala oštećenja na predmetnom vozilu. Tužitelj je dostavio traženi račun, te je ujedno i postavio odštetni zahtjev u iznosu od 5.000,00 EUR-a, na ime umanjene vrijednosti vozila. Ovlašteni predstavnik je iznos za nastalu štetu na predmetnome vozilu tužitelju u cijelosti isplatio, međutim, isti je odštetni zahtjev za umanjenja vrijednosti vozila odbio, uz napomenu kako se pravo na isplatu umanjene vrijednosti vozila isplaćuje za vozila do 48 mjeseci starosti, odnosno do 4 godine. Nadalje navodi kako je tužiteljevo vozilo staro 4 godina i 4 mjeseca, te isti zbog toga nema pravo na naknadu štete za umanjenje vrijednosti vozila. Tužitelj je podnio prigovor, no ovlašteni predstavnik se nije očitovao na predmetni prigovor tužitelja. Tužitelj se 25.10.2023. obratio ovdje tuženiku sa odštetnim zahtjevom koji je sadržajno jednak kako ga je postavio protiv ovlaštenog predstavnika. Tuženik isplatu daljnje naknade štete otklanja kao neosnovanu. Odbijanje zahtjeva za naknadu štete za umanjenje vrijednosti vozila samo iz razloga što je vozilo staro 4 godina i 4 mjeseci, tužitelj u cijelosti smatra neosnovanim i nezakonitim. Prema načelu potpune naknade, odnosno povratka u prijašnje stanje, vlasnik oštećenog vozila koji je izvršio popravak vozila (ili je tražio isplatu po pogodbi), a s obzirom da popravak ne znači povrat u prijašnje stanje, jer je popravkom vozilo izgubilo na svojoj vrijednosti, ima pravo na

naknadu u novcu tzv. umanjene vrijednosti vozila. Ta vrijednost je vrijednost koju bi vlasnik oštećenoga vozila dobio manje za vozilo nakon popravka na tržištu od one koju bi dobio da vozilo nije bilo oštećeno. Dakle, u konkretnom slučaju radi se o ekonomski smanjenoj vrijednosti nastaloj nakon popravka predmetnog vozila. Sama visina umanjene vrijednosti vozila ovisi o vrsti i tipu vozila, starosti vozila, konkurentnosti na tržištu, općem stanju vozila prije nezgode, prijeđenoj kilometraži, broju (dosadašnjih) vlasnika, ranijim oštećenjima, prirodi zadnjih oštećenja, načinu otklanjanja oštećenja – popravak ili zamjena oštećenih dijelova, itd. Dakle, zakonske granice za naknadu štete zbog umanjivanja vrijednosti vozila nema, odnosno naknada se uvijek dosuđuje kada za to ima osnove, ovisno o konkretnom slučaju. Radi se o relativno novom vozilu, dobro očuvanom, te bez konkretnijih ranijih oštećenja, te kako tužitelj isto vozilo više neće moći prodati na tržištu po istoj cijeni po kojoj bi to bilo moguće da popravak nije bilo, evidentno je kako isti zbog toga trpi štetu. Tužitelj smatra da je vrijednost njegovog vozila zbog prometne nezgode u kojoj je sudjelovalo i zadobljenih oštećenja, umanjena za novčani iznos od 5.000,00 eura, u odnosu na isto takvo vozilo koje nije sudjelovalo u prometnoj nezgodi. Tužbeni zahtjev uredio je nakon provedenog vještačenja podneskom od 30. prosinca 2025. kojim potražuje od tuženika iznos od 938,85 eura.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ne osporava svoju pasivnu legitimaciju u ovome parničnom postupku, ne osporava ni nastanak štetnog događaja, kao ni odgovornost stranog osiguranika za nastanak štetnog događaja. Međutim, tuženik osporava visinu tužbenoga zahtjeva, jer se tužitelju pravo na naknadu štete, radi umanjene vrijednosti vozila može priznati u slučaju kada je vozilo staro do 48 mjeseci odnosno 4 godine. Kako je predmetno vozilo tužitelja u trenutku nastanka štetnog događaja, bilo starije od 48 mjeseci odnosno 4 godine (vozilo je proizvedeno 25. travnja 2018.) s obzirom na to da se štetni događaj dogodio 04. rujna 2022. Smatra kako tužitelj ni u kojem slučaju, nema pravo na naknadu utužene štete, a s obzirom na vrstu oštećenja na predmetnom vozilu, godinu proizvodnje predmetnoga vozila, te kilometražu predmetnoga vozila.

3. Očitujući se na navode iz odgovora na tužbu, tužitelj navodi kako je osnovu zahtjeva naknade štete radi umanjivanja vrijednosti vozila sud dužan u svakom pojedinom slučaju zasebno utvrđivati jer ne postoji nikakva propisana zakonska granica glede starosti vozila. Stoga dakle, i kod vozila koja su starija i trošnija, smanjenje tržišne vrijednosti zbog obavljenog popravka nakon oštećenja ovisi o vrsti i opsegu obavljenog popravka, a što potvrđuje i Vrhovni Sud Republike Hrvatske u svojoj odluci posl.br. Rev. 1027/75, od 26.11.1998.g. Stoga predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev.

4. Na pripremno ročište održano 20. ožujka 2025. pristupio je punomoćnik tužitelja i zamjenica punomoćnika tuženika. Na pripremnom ročištu usvojeni su svi dokazni prijedlozi parničnih stranaka, te je zaključen prethodni postupak.

5. Na glavnoj raspravi održanoj 8. travnja 2026. punomoćnica tužitelja odustala je od dokaznog prijedloga za saslušanjem svjedokinje Terezije Goričanec, te je saslušan tužitelj.

6. U svom iskazu danom na glavnoj raspravi tužitelj je naveo kako je u prometnoj nesreći 04.9.2022. na auto cesti A3 kod čvora Buzin vozio u koloni i na njega je naletjelo vozilo slovenskih registracija i to velikom silinom i nastala su oštećenja na

stražnjem dijelu vozila. Bio je oštećeni rezervoar, auspuh, vezni lim, branik, podnica, hauba i zapravo cijela zadnja strana automobila. Sjeća se da su mu nakon popravka rekli da je cijela stražnja strana automobila oko 5 cm zamaknuta. Isto tako je bila oštećena i polica otraga koja je zbog udarca prtljagu iz haube odbacila naprijed. Isto tako su bili oštećeni i steznici. Popravak vozila izvršio je servis Kobal iz Varaždina i cijena popravka iznosila je oko 11.000,00 eura. Servis je za popravak izdao račun. Sjeća se da je osiguranje platilo neki iznos ali ne zna točno koji iznos i kad. Njegovo vozilo koje je bilo oštećeno je marke Mercedes Benz Klasa GLC i godina proizvodnje 2018. To vozilo ima jači motor 2,5 dizel motor. Ima i dodatnu AMG opremu. Misli da je u vrijeme nastanka prometne nesreće imao oko 140 000 prijeđenih kilometara. Na posebno pitanje punomoćnice tužitelja odgovorio je da automobil trenutno prodaje za iznos od 32.000,00 eura. Misli da tu cijenu neće postići zato jer svaki kupac pita da li je bilo kakvih oštećenja na vozilu, a mora objasniti kakva oštećenja su na vozilu nastala. Prije prometne nesreće na moru u Crikvenici je već dogovorio prodaju vozila i to za iznos od 42.000,00 eura, ali je taj kupac odustao. Kupci uglavnom odustaju od vozila zbog oštećenja koja su nastala u prometnoj nesreći.

7. U dokaznom postupku provedeno je prometno-tehničko vještačenje na okolnost utvrđenja razlike između vrijednosti koju tužitelj na tržištu može ostvariti nakon popravka vozila marke Mercedes-Benz GLC (X253) GLC 250 D 4 MATIC, reg.oznake ČK937JD, broj šasije WDC2539091F447095 od one koju bi ostvario da vozilo nije oštećeno, po stalnom sudskom vještaku prometno-tehničke struke Aleksandru Makovcu, dipl.ing. strojarstva iz Čakovca.

8. Sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu, u izvid štete na listovima 7-8 spisa, u odštetni zahtjev na listovima 9-10 spisa, u e-mail na listu 11 spisa, u obrazloženu ponudu na listovima 12-13 spisa, u prigovor i poziv na dopunski izvid štete na listu 14 spisa, u e-mail korespondenciju na listovima 15-22 spisa, u potvrdu policijske uprave zagrebačke na listovima 23-24 spisa, u račun na listovima 25-26 spisa, u e-mail korespondenciju na listovima 27-37 spisa, u priloženu sudsku praksu, pročitana je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Aleksandra Makovca od 18. srpnja 2025. na listovima 85-90 spisa, dopuna nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Aleksandra Makovca od 09. rujna 2025. na listovima 103-106 spisa, dopuna nalaza i mišljenja od 16. rujna 2025. na listovima 110-111 spisa, izvršen je uvid u oglas sa stranice Mobile na listu 116 spisa, u fotografije na listovima 117-127 spisa, pročitana je dopuna nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Aleksandra Makovca od 17. listopada 2025. na listovima 131-134 spisa, dopuna nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Aleksandra Makovca od 26. studenog 2025. na listovima 161-163 spisa, te je izvršen uvid u priloženu sudsku praksu.

9. Analizom izvedenih dokaza u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/1991., 91/1992., 111/1999., 88/2001., 117/2003., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 144/2022., 155/2023. – dalje Zakon o parničnom postupku), kao rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u dosuđenom iznosu od 938,85 eura.

10. U čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku određeno je da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljani u postupku. Sukladno čl. 7. Zakona

o parničnom postupku određeno je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a čl. 219. istog Zakona da je u parnici svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. U čl. 221.a. Zakona o parničnom postupku je određeno da ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

11. Nesporna je činjenica kako je 4. rujna 2022. na autocesti A3-dionica prometni čvor Buzin – prometni čvor Kosnica, došlo do prometne nesreće u kojoj su sudjelovali tužitelj, kao vozač osobnog automobila reg. oznaka ČK937JD, te vozač osobnog automobila CELL410 iz Slovenije, a koje vozilo je bilo osigurano kod Zavarovalnice Sava d.d. Nije sporna pasivna legitimacija tuženika, nastanak štetnog događaja, kao niti odgovornost stranog osiguranika za štetni događaj.

12. Sporno je da li tužitelj ima pravo na naknadu štete radi umanjenja vrijednosti svojeg vozila.

13. U postupku je provedeno prometno-tehničko vještačenje, na ranije navedenu okolnost. Sudski vještak Aleksandar Makovec dostavio je svoje mišljenje 18. srpnja 2025. Zatim je po prigovoru tužitelja, dostavio dopunu nalaza 9. rujna 2025. i 16. rujna 2025. Nakon zaprimljenih primjedbi tužitelja, sudski vještak dostavi je treću dopunu nalaza 17. listopada 2025., te zatim četvrtu dopunu nalaza 26. studenog 2025.

14. Na navedenu četvrtu dopunu nalaza i mišljenja nije bilo nikakvih primjedbi od strane tužitelja. Tuženik je podneskom zaprimljenim 12. siječnja 2026. naveo kako nema primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, kao niti na sve daljnje dopune nalaza. Stoga sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Aleksandra Makovca jer je dan stručno i objektivno, u skladu sa zadacima koje je odredio sud u rješenju o određivanju vještačenja, te je u svojem nalazu vještak dao sve odgovore na postavljena pitanja. U dopunama nalaza i mišljenja od 9. rujna 2025., 16. rujna 2025., 17. listopada 2025. i 26. studenog 2025. vještak je u cijelosti odgovorio na prigovore tužitelja, te naposljetku i tužitelj i tuženik u cijelosti prihvaćaju zadnju dopunu nalaza vještaka od 26. studenog 2025. kojim je utvrđena umanjena vrijednost vozila na temelju sve dostavljene dokumentacije u spisu.

15. U svom iskazu na glavnoj raspravi tužitelj je naveo kako je njegovo vozilo koje je oštećeno u predmetnoj prometnoj nesreći marke Mercedes Benz klasa GLC, godina proizvodnje 2018., te ima i dodatnu AMG opremu. Također je i sudski vještak Aleksandar Makovec u svojoj dopuni nalaza i mišljenja od 26. studenog 2025. utvrdio kako je vozilo tužitelja opremljeno spomenutom AMG opremom. Na temelju dostavljene dokumentacije sudski vještak utvrdio je kako umanjena vrijednost vozila tužitelja iznosi 938,85 eura.

16. Tuženik osporava da bi tužitelj imao pravo na naknadu štete radi umanjene vrijednosti vozila jer je vozilo tužitelja u trenutku nastanka štetnog događaja bilo starije od 48 mjeseci, odnosno od 4 godine. Naime, vozilo tužitelja proizvedeno je 25. travnja 2018., a prometna nesreća dogodila se 4. rujna 2022.

17. Čl. 1045. st.1 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018. – dalje Zakon o obveznim odnosima) određeno je da tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je, ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Sukladno čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima šteta je umanjene nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

18. Sukladno čl. 1085. st.1. Zakona o obveznim odnosima odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego je šteta nastala. Sukladno st.2. istog članka, kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete.

19. Nadalje, sukladno čl. 3. st.1.toč.17. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj 151/2005., 36/2009., 75/2009., 76/2013., 152/2014., 155/2023. – dalje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu) odgovorni osiguratelj je društvo za osiguranje s kojim je vlasnik prijevoznog sredstva, a kojim je prouzročena šteta, sklopio ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama. Sukladno čl.20.st.1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu putnik kojemu se dogodi nesretni slučaj, odnosno prema uvjetima osiguranja određeni korisnik u slučaju smrti putnika, ima pravo zahtijevati, da društvo za osiguranje kod kojega je sklopljeno osiguranje neposredno njemu izvrši svoju obvezu iz ugovora o osiguranju.

20. Nije sporno da je za nastanak prometne nesreće kriv strani osiguranik, te se stoga tužitelj sukladno čl. 47. st.1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, obratio sa zahtjevom za naknadu štete ovlaštenom predstavniku stranog osiguravajućeg društva (Zavarovalnica Sava d.d.). Ovlašteni predstavnik je iznos za nastalu štetu tužitelju isplatio, dok je odštetni zahtjev za umanjene vrijednosti vozila odbio jer se radi o vozilu starijem od četiri godine.

21. Naime, popravkom štete na vozilu tužitelja došlo je do smanjenja vrijednosti vozila tužitelja. Popravak štete na vozilu ne znači povrat u prijašnje stanje, jer popravkom vozilo gubi na svojoj vrijednosti. Ta vrijednost predstavlja umanjenu vrijednost koju vlasnik vozila dobije manje za vozilo nakon popravka od one vrijednosti koju bi dobio da vozilo nije bilo oštećeno. Umanjenje vrijednosti vozila postoji bez obzira na starost vozila kada se popravkom ne može dovesti u stanje u kojem je bilo prije nastanka štete. Stoga je kod vozila tužitelja došlo do umanjene njegove vrijednosti zbog oštećenja nastalih u štetnom događaju, neovisno o tome što je u vrijeme štetnog događaja vozilo bilo starije od četiri godine.

22. Sukladno čl. 1090. Zakona o obveznim odnosima, sud će, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročenja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

23. Stoga tužitelj sukladno čl.1090. Zakona o obveznim odnosima potražuje naknadu štete zbog umanjene vrijednosti njegovog vozila nakon nastanka štetnog događaja. Naime, neovisno o starosti vozila tužitelja, vrijednost vozila je zbog izvršenog popravka na njemu smanjena, te nije moguće vozilo u potpunosti vratiti u stanje u kojem se nalazilo prije štetnog događaja. Navedeno je utvrđeno i u nalazu i mišljenju stalnog

sudskog vještaka Aleksandra Makovca. Umanjena vrijednost vozila utvrđena je također nalazom i mišljenjem vještaka, na koji parnične stranke nisu imale nikakve primjedbe.

24. Podneskom zaprimljenim 12. siječnja 2026. tuženik se protivio smanjenju tužbenog zahtjeva tužitelja. Sukladno čl.193.st.2. Zakona o parničnom postupku tužba se može povući i kasnije, nakon upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari, sve do zaključenja glavne rasprave, ako tuženik na to pristane. Kako tuženik u ovom predmetu na djelomično povlačenje tužbe nije pristao, tužitelj svojim podneskom od 30. prosinca 2025. nije djelomično povukao tužbeni zahtjev, te je valjalo odlučiti o tužbenom zahtjevu tužitelja u cijelosti kako je prvotno postavljen u tužbi, a odnosi se na isplatu iznosa od 5.000,00 eura, a ne o tužbenom zahtjevu kako je uređen podneskom od 30. prosinca 2025., a kojim tužitelj smanjuje tužbeni zahtjev na iznos od 938,85 eura. Stoga je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen u preostalom iznosu od 4.061,15 eura, te je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

25. Sukladno čl. 1086. Zakona o obveznim odnosima obveza naknade štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete. Nadalje, čl. 29. Zakona o obveznim odnosima propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Stoga je tužbeni zahtjev tužitelja dosuđen sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana presuđenja, sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima. Naime, tužitelju je dosuđena razlika tržišne vrijednosti vozila između one koju bi tužitelj ostvario prodajom vozila da do štete nije došlo i one koju bi ostvario nakon popravka vozila. Radi se o imovinskoj šteti koja tužitelju nije nadoknađena, te takva šteta tužitelju nije nastala samim popravkom vozila, već može nastati ako eventualno može doći do prodaje vozila. Stoga tužitelj ima pravo na zakonske zatezne kamate koje teku od dana presuđenja, odnosno od 8. svibnja 2026.

26. Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u iznosu od 938,85 eura, te je stoga odlučeno kao pod točkom I. izreke.

27. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku, te primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/2023.– dalje Tarifa).

28. Sukladno čl. 154.st.2 Zakona o parničnom postupku, ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici.

29. Sud je utvrdio kako je tužitelj u sporu uspio u omjeru od 18%, dok je tuženik uspio u omjeru od 82%. Iz navedenog proizlazi kako je tuženik u većoj mjeru uspio u sporu i to u omjeru od 64%

30. Tuženiku su priznati opravdani i stvarno nastali troškovi parničnog postupka i to za sastav odgovora na tužbu po Tbr.8.1. u iznosu od 200,00 eura, sastav podneska od 12. siječnja 2026. po Tbr 8.t.1. u iznosu od 200,00 eura, zastupanja na ročištu 20. ožujka 2025. po Tbr.9.1. u iznosu od 200,00 eura, zastupanja na ročištu 8. travnja 2026. po Tbr.9.1. u iznosu od 200,00 eura, sve uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 200,00 eura. Tako ukupno priznati trošak tuženika iznosi 1.000,00 eura.

31. Uzimajući u obzir postotak uspjeha u sporu, tuženiku je priznat trošak u omjeru od 64%, te su dosuđeni su troškovi u korist tuženika u iznosu od 640,00 eura. Stoga je odlučeno kao pod točkom III. izreke ove presude.

Čakovec, 8. svibnja 2026.

Sutkinja:

Jasna Vehtersbah-Stojan:

Viša sudska savjetnica:

Irena Hobljaj

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa presude, putem ovog suda na nadležni Županijski sud pisanim podneskom u 3 primjerka.

O tome obavijest:

1. Tužitelj po punomoćniku
2. Tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30887-b00d8**

Kontrolni broj: **0ff06-e6c46-9ad48**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.